

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Bækgaard: Ved første behandling gav vi udtryk for visse betænkeligheder med hensyn til lovforslagets §§ 2 og 3. Den højtærede kirkeminister gav da tilsagn om, at der i det nedsatte udvalg kunne føres en drøftelse af disse forhold. Da vi ikke af udvalgsbetænkningen kan se, at dette tilsagn er indfriet, og da vi som følge deraf stadig har de samme betænkeligheder, vil vi undlade at stemme.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 129 stemmer; 6 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til arvelov.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1869, fremsættelsen i tidenden sp. 4855).

Formanden: Sammen med denne sag foretages den under punkt 6 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om ændringer i skifteloven.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1865, fremsættelsen i tidenden sp. 4855).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Edel Saunte: I 1845 fik vi den nugældende arveforordning, der blev udarbejdet af den meget anerkendte og store retslærde Anders Sandøe Ørsted. Det har vist sig, at være en meget fremskridtsvenlig og meget forstående lov, og den har praktisk taget kunnet holde til i dag uden større ændringer. Vi har i 1926 lavet en ændring om ægtefællers arveret, og senere, i 1954, har vi lavet en begrænsning af arveklasserne, men ellers har loven nu i over 100 år været fyldestgørende, og vi ser jo også, at det arbejde, der er gjort i de to kommissioner af 1936

og 1954, og det arbejde, der nu forelægges os her, i virkeligheden ikke er nogen revolution i den gamle arvelov. En hel del af de principper, der var gældende dengang, føles nu som en helt naturlig del af vor kultur, og jeg mener derfor, man kan sige, at de ændringer, der her foreslås, vel er betydningsfulde, men dog ingen revolution.

Formanden: Jeg henstiller, at der er mere ro i salen under forhandlingen.

Edel Saunte: Også inden for området slægtsarven er der kun foregået meget få ændringer. Der sker en fastlåsen, kan man sige, i arvelovsforslaget af den fuldstændige ligeret mellem børn født i og uden for ægteskab, en ligeret, som vi med hensyn til børnene har haft i nogle år, men man kan sige, at vi nu også får ligeret for fædrene og deres familie. Det har vi ikke haft tidligere. Det er ikke nogen stor sag, men det er dog rart at få denne skønhedsplet væk af vor arvelovgivning.

Der foreslås en begrænsning af slægtsarven derhen, at fætre og kusiner udgår som legale arvinger. Det er et spørgsmål, vi diskuterede med stor iver i 1953 og 1954 i det høje ting, og jeg kan vistnok sige, at der var megen tvivl hos os med hensyn til, hvorvidt man skulle lade fætre og kusiner udgå som legale arvinger, eller de skulle vedblive at være det. Resultatet dengang blev, at man syntes, tiden måske ikke helt var moden til, at fætre og kusiner skulle udgå, men jeg tror i virkeligheden, at tiden nu er moden til det, og at det er rimeligt, at vi foretager denne begrænsning. Størrelsen af den arv, som fætre og kusiner nu arver som legale arvinger, er ganske lille i forhold til den arv, som disse personer får i henhold til testamenter, og arvelodderne er jo gennemgående små. Det vil derfor være rimeligt og uden større praktisk betydning at udelukke fætres og kusiners legale arveret.

Det, der i virkeligheden er det store fremskridt i det foreliggende arvelovsforslag, er efter min mening spørgsmålet om den efterlevende ægtefælles stilling. Ægtefællens arveret forbedres her, således at hans eller hendes legale arv stiger fra $\frac{1}{4}$ til $\frac{1}{3}$ og stiger til det hele i det tilfælde, at der ikke er livsarvinger.

Jeg er overordentlig tilfreds med den